

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 311. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117569984/facsimile.pdf> (tilgået 22. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

jeg kan nævne. Jeg har maaske sværmet lidt for et eller andet smukt Ansigt, som jeg så paa Gaden, fantaseret og bygget Luftkasteller.

— Ja, for dem er du en god Architect . . . Men jeg er vis paa, at du narrer mig.

— Hvorfor? Husk paa, at jeg har haft saa lidt Omgang, har truffet saa faa Damer.

— Ja, det skulde være det. Det er altsaa derfor, at du holder af mig. Naar du opdager, at jeg er ligesom de Andre —

— Men det er du jo ikke.

— Naar du ikke kender dem —!

— Det er jeg vis paa, — det er umuligt andet . . . Forresten, hvad kommer de Andre mig ved?

Minna lo hjærtelig og trykkede mig ind til sig.

— Det var et godt Ord, og fra Hjertet kom det ogsaa, derfor skal du have et Kys . . . Naar du kun bestandig vilde mene det! Nej, lov ikke Noget, hvad nytter det — kys mig!

Taarnuhret i Kreuzkirche slog Tolv, — det var paa Tide at skilles.

Gadedøren var naturligvis forlængst lukket. Minna maatte med ned og lukke mig ud. I den kølige kælderagtige Gang gav vi hinanden en lang Omfavnelse; derimod maatte jeg ikke opholde